

ALS DE STORM STRAKS GAAT LIGGEN

Midden maart veranderde onze wereld plots en zeer drastisch. Het virus houdt ook ons land in zijn greep. Drastische maatregelen zijn nodig om onze gezondheidszorg overeind te houden en het aantal slachtoffers zoveel mogelijk te beperken.

Onze leefwereld verandert in een tempo dat we voordien als onmogelijk beschouwden. Op verschillende levensdomeinen moeten we het plots anders aanpakken. Nog niet op zijn minst voor het domein 'werk'.

Afgelopen weekend verscheen op de sociale media een stukje over de beleving van deze crisis. De onbekende schrijver startte zijn betoog als volgt:

'Ik hoor het vaak zeggen: 'We zitten met zijn allen in hetzelfde schuitje.' Ik ben er niet mee akkoord: we zitten met zijn allen in dezelfde storm, maar wel op een andere boot. Jouw boot kan schipbreuk lijden, maar de mijne misschien niet. Of omgekeerd...'

De schrijver heeft overschot van gelijk. We zitten niet allemaal op dezelfde boot. Hoe ziet de boot van de meest kwetsbare werkzoekenden er uit? Hoe staan wij samen met hen in deze storm?

De boot van de kwetsbare werkzoekende heeft vaak al andere stormen doorstaan. De kwetsbare werkzoekende wordt geconfronteerd met een arbeidsbeperking, ziekte, een psychosociale kwetsbaarheid, armoede,... Sommige boten liepen dus al averij op, met een groter risico op kapseizen. Voor anderen zorgen de ervaringen uit het verleden er nu net voor dat zij weten aan welke zeilen te trekken om overeind te blijven. Hoe dan ook, het staat vast dat dit voor ieder van hen een nieuwe en ongeziene uitdaging vormt.

Wordt de afstand voor 'de werkzoekenden met een afstand tot de arbeidsmarkt' nog groter? Of zorgt de digitalisering ervoor dat de afstand overbrugbaar blijft of misschien verkleint? Hoe ervaren zij deze crisis? Durven zij dromen van een toekomst waarin er ook straks plaats is voor ongewoon talent?

Deze storm dwingt ons om afstand te houden. Waar we net altijd dicht bij de werkzoekende staan, 'face to face', moeten we dat nu anders aanpakken. Voor deze crisis stapten we zonder aarzelen mee in de boot van de werkzoekende. Nu blijven we noodgedwongen op onze eigen boot. Vandaaruit doen we er met z'n allen alles aan om de afstand tussen de boten te overbruggen. We ondersteunen de werkzoekende om deze storm door te komen én zich voor te bereiden op de arbeidsmarkt in het post-corona tijdperk. We seinen, geven vaarinstructies van op afstand, laten ook weten dat er reddingsboeien zijn (voor het geval dat...),.... Soms is er een radiostilte vanop de boot van de werkzoekende. Ook dan laten we niet los. We hernemen het contact met de grootste zorg. Samen zoeken we naar manieren zodat ze zélf zo goed als mogelijk de zeilen kunnen bijstellen.

Naast de moeilijkheden die we tegenkomen kijken we ook vooruit. Samen plannen we de toekomst.

Beste werkgever, ook jij doet er alles aan om jouw boot veilig de haven binnen te loodsen. Wanneer de storm in kracht zal afnemen en gaat liggen weten we niet. Neem jij die andere boot mee op sleeptouw? Want mensen met ongewoon talent hebben kansen nodig. En die vinden ze op jouw werkvloer.

En als we straks aan wal gaan, schrijven we dan samen met ongewoon talent een nieuwe toekomst? Op ons dienstverleners kan je alvast rekenen.

Christel Witgeers

Directeur regio West- en Oost-Vlaanderen – Kwaliteit en Organisatie

emino vzw – www.emino.be